

1.) Radics Géza (Oak Forestben) 2013. 05. 25. 18:18

Tisztelt Vecsei úr!

Amikor a Magyarok Szövetsége megalakult, és kidolgoztak egy oktatási tervet, örültem is és sírtam is. Örültem, hogy végre valaki gondolt az ifjúság nevelésére, sírtam, mert tudtam, hogy a kidolgozott tervet csak akkor lehetne megvalósítani, ha a Magyarok Szövetsége birtokolná a kormányzási hatalmat. Enne lehetősége akkor se volt, és ma sincs. Írtam is néhányuknak - köztük Önnek is -, de néhány levélváltás után megszakadt a kapcsolat. Az érdekessége a dolognak az volt, hogy a tervet kidolgozók egyikese tartotta érdemesnek leveletem egy sima válasza se.

Nos, ha Népképviselői Demokrácia bármily jó és hangzatos, megteremtéséhez szükségeltetik a magyarul beszélő tömeg magyarrá nevelése. A következőkre szeretném felhívni szíves figyelmét:

A jövő azé, aki az ifjúságot neveli! A hazafias ifjúságnevelés alaptétele a történelemoktatás! A történelmet a győztesek írják! Mi, magyarok, az elmúlt háromszáz (300) évben elvesztettünk minden háborút és minden szabadságharcot! Kérdés: Kik írják történelmünket? Téves az a felfogás, hogy a nemzetellenes történetírás 1945-ben kezdődött. A nemzeti tudat- és lélekromboló tanok már ott lappangtak a tankönyvekben 1945 előtt is. Eredménye egy önmagát elvesztett, zilálttűdű nép lett, melynek legjobbjai is a vaksötétben bolyonganak.

Vecsei úr! Hogyan lehet megmagyarázni azt a könyörtelen és rideg tényt, hogy a nemzeti oldal – hazai és külföldi – az elmúlt 23 évben, kudarcot a kudarcra halmozta, és nem gondolt az ifjúság magyarrá nevelésre, de folyvást a jövőről papol? Nem volt képes kidolgozni egy gyakorlatilag is megvalósítható tervet a nemzetellenes oktatás megkerülésére. Tudom, lehetőségeink – és tehetségünk is – nagyon korlátozottak, de még a kínáló lehetőségeket se tudtuk kihasználni. Sőt, azt tudomásul se vettük!

Miről is beszélek?

1999 óta több mint háromszáz (300) előadást tartottam odahaza. Ezekből kb. hetvenet (70) iskolákban. Idekinn az úgynevezett hétvégi iskolában 13 évig foglalkoztam fiatalokkal. Tehát saját gyermekeim nevelése mellett, volt alkalmam további tapasztalatokra is szert tenni. A legfontosabbokról, mégis a hazai iskolai előadásaim során győződtem meg, mely a következő:

Az általános iskolás gyermekek kb. egyharmadának van – különböző fokon ugyan – történelem iránti érdeklődése. A hazafias nevelés szempontjából ezek a gyermekek a legfontosabbak, mert belőlük lesznek a magyar- és történelemtanárok. Ha e korban nem kapják meg a hazafias nevelést, azaz hiányzik az oktatásból ama magyarságismereti tananyag, amely nemcsak az agynak mond valamit, hanem a szívnak is, akkor ez a nagyjából egyharmad a középiskolai években lemorzsolódik kb. 15 százalékra.

Erről a következők kapcsán győződtem meg: Volt néhány középiskola, ahol a tanítás ideje alatt, osztályból osztályba mentem. Kérdeztem az igazgatót, nem-e

lehetne ezt úgy megoldani, hogy meghirdetnék az előadást a tanulóknak, és valamelyik nagy teremben megtartanám az előadást. Így is lett. Az a 120-150 tanuló jött, akiket érdekelt az előadás. Tehát kb- 15%. Az előadás meghallgatása mellett díjmentes könyveket is kaptak.

Az egyetemi években e 15 százalék lemorzsolódik 5 százalékra, s mire kikerülnek az élet forgatagába, már csak a legjobbak maradnak meg, de ezek magyarságismerete is nagyon hiányos, amit pótolhatnak a világhálós honlapokból, és ilyen-olyan népfőiskolákban. De ez már a magánszorgalom és lehetőség kérdése.

Mindenkinek megvan a maga vesszőparipája, amelyen nyargalászik. Gyakorlati ember vagyok, ezért olyan vesszőparipát választottam magamnak, amelyen be tudtam futni a kijelölt célt. Több, mint kétszáz ezer kisebb/nagyobb könyvet adtam ki az elmúlt húsz évben, és ezek nagyobb részét szétosztottam az iskolákban és ifjúsági táborokban. Ezúton kívánok köszönetet mondani ama hazafiaknak/honleányoknak, akik adományai ezt lehetővé tették.

Egy ilyen célkitűzést meg lehet valósítani kicsiben, nagyban és még nagyobbban, csupán annak függvénye, hogy van-e még elég magyar, aki megérti, hogy az ifjúságnevelés terén, talán ez az egyetlen lehetősége a hatalom megkerülésének. Mielőtt Népképviselői Demokráciáról gondolkodunk, először magyart kell nevelni a magyarul beszélő tömegeből, és ennek az általános iskolákban kell/kellene kezdődni.

Valamikor júliusban kész lesz egy rövid olvasmányokból összeállított könyv, amelyből terjesztés céljából díjmentesen tudok adni, ha erre lenne igény.

Az írásaimat használhatják a honlapon, mint például ezt, és a csatolmányban lévőt is, mert közérdekűnek szántam mindkettőt.

Tisztelettel...

Radics Géza